

Vítězslav Hubl *(Ne)hodnota univerzitních diplomů očima soudobých HR-specialistů: Systémově-teoretická analýza intermediární funkce soukromých zprostředkovatelen*

Posudek na bakalářskou práci

Posuzovaná bakalářská práce Vítězslava Hubla má teoreticko-empirický charakter a svým zaměřením je orientována převážně na sociologickou tematiku. Jedná se o poměrně rozsáhlý text (72 stran), který je rozčleněn (kromě „Úvodu“ a „Závěru“) do tří větších kapitol s názvy: „Teoretické uchopení problému“, „Metodologie výzkumu“, „Prezentace a interpretace výzkumu“. Charakterizovat jednoznačně obsahové zaměření tohoto textu není jednoduché, neboť má značně extenzivní a různorodou povahu. Autor dal své práci poutavý název a podtitul, ty však zcela přesně nevystihují vše, čím se zabývá. V názvu je jako ústřední vyzvednuto téma hodnoty univerzitních diplomů; to se ale v kontextu práce stává spíše jenom jedním z řady analyzovaných otázek. V podtitulu se hovoří o systémově-teoretické analýze intermediární funkce soukromých zprostředkovatelen, nicméně podstatnou část práce tvoří pasáže empirického, výzkumného charakteru.

Celkově lze konstatovat, že předložený text působí při četbě poměrně příznivým dojmem, a to jak po odborné, tak i po stylistické stránce. Je z něj jednoznačně zřejmé, že autor věnoval jeho zpracování nemalé úsilí a že se snažil sledované problémy důkladně a všestranně promýšlet. Sympatické je i to, že v seznamu literatury je uvedeno několik cizojazyčných titulů. To, co v autorově přístupu ke zkoumané problematice naopak poněkud chybí, je schopnost podat ucelený výklad, který by dokázal propojit jednotlivé části textu do logicky provázaného, kompaktního celku (jednotlivé kapitoly jsou zpracovány poměrně kvalitně, ale celek nedrží příliš pohromadě). Markantní je zejména nedostatečné propojení teoretické a empirické části: teoretické pasáže mají většinou velmi obecný, abstraktní charakter; empirická kapitola je naopak orientována hodně specificky; chybí tu něco, co by bylo možné označit Mertonovým termínem „teorie středního dosahu“. Dodejme však, že úkol prověřovat postuláty systémové teorie prostřednictvím empirického sociologického výzkumu by byl určitě velmi obtížný i pro zkušeného badatele.

Na teoretické části bakalářské práce je možné zcela jistě ocenit, že se autor pustil do nelehkého úkolu zabývat se systémovou teorií. Podařilo se mu představit toto téma přehledným a systematickým způsobem, jedná se však převážně o kompilaci z dostupné české literatury, pouze v menší části textu bylo čerpáno z původních cizojazyčných studií. K empirické části práce je možné poznamenat, že zde by vzhledem k počtu uskutečněných výzkumných rozhovorů bylo vhodnější hovořit o „výzkumné sondě“ než přímo o „výzkumu“.

Odkaz na nomotetické a idiografické přístupy v metodické části (str. 47) nepovažuji za zcela šťastný a na místě. V Humboldtově jméně na str. 66 je chyba.

Závěrem mohu konstatovat, že bakalářskou práci Vítězslava Hubla přes uvedené připomínky doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako velmi dobrou (30 kreditů).

Praha 13. 10. 2008

doc. PhDr. Jiří Šubrt, CSc.